

РЕШЕНИЕ

№ 4474

гр. София, 05.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5407** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ТЪКАННА БАНКА

ОСТЕОЦЕНТЪР БЪЛГАРИЯ" ЕАД против Решение от дата 07.04.2020г., постановено по н.а.х.д. 20 837/2018г. по описа на Софийски районен съд, 114-ти състав, като се иска неговата отмяна на основание неправилност на преценката на съда за спазването на закона, в това число на основание, че в акта за установяване на административното нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) не се съдържа пълно и точно описание на нарушението, липсвали мотиви за извършено нарушение, това не следвало автоматично от извършена проверка в системата на НАП, а дори и да се приеме, че при отхвърляне на подадената декларация от системата на НАП било налице формално нарушение, се претендира наличието на маловажен случай и претендира приложимост на чл.28 ЗАНН. В касационната жалба са изложени правни съображения за неправилност на преценката на съда и допуснати съществени нарушения при издаването на АУАН и НП, в това число:

-за правото на дружеството да подаде коригираща декларация поради отхвърляне на подадена такава . чл.8, ал.3 от наредба Н-8/29.12.2005г. - отменена понастоящем, в която връзка се позовава на съдебно решение № 1601/05.03.2020г. на АССГ по ахд.514/2020г. за жалбоподателя но във връзка с декларация обр.1,

-относно срока по чл.34, ал.1 ЗАНН - 3 -месечния за съставяне на АУАН като счита

преклюдено правото за образуване на административно-наказателно производство -по чл.52,ал.4 и чл.57, ал.1, т.3 ЗАНН, в която връзка се претендира, че за месец декември дружеството е заплатило дължимите осигурителни вонски, не било извършено изследване на спорни обстоятелства, декларациите за този месец били подадени.

Касаторът иска от съда да постанови отмяна на оспореното решение - като постановено при неправилно приложение на закона - касационно основание по чл.3438, ал.1, т.1 НПК, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрисконсулт Петоква в писмени бележки,оспорва жалбата и иска от съда да остави в сила обжалваното решение.

Прокурорът при СГП - К., счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С оспореното по делото решение е потвърдено Наказателно постановление № 373447-F424860 от 07.11.2018г., издадено от директора на офис „Център" в ТД на НАП- С., с което на дружеството на основание чл.355, ал.1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 500,00 лв. за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г., затова, че дружеството не е подало в законоустановения срок до 25.01.2018 г. Декларация образец № 6 по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ с данни за осигурителния доход за месец декември 2017г. в законоустановения срок -до 25. 01.2018г., като вместо това декларацията била подадена на 15.10.2018г., приета с протокол вх.№223581807582276 - със закъснение от 244 дни.

Съдът е приел за установена сочената в АУАН и НП фактическа обстановка въз основа на доказателствата по административно-наказателната преписка и разпита на свидетеля В.. Прието е , че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, на основание допуснато нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Н-8/29.12.2005 г. на МФ, като съдът е обсъдил, че според тази разпоредба декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на НАП за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения- до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Също съдът е посочил, че подаването на Декларация,образец №6 е вменено като задължение на работодатели и осигурители, каквото качество имало процесното санкционирано дружество, обсъдил е приложената с НП санкционна норма - чл. 355, ал.1 КСО, според която който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва за юридическите лица с имуществена санкция в размер от 500 до 5000лв.

Прието е също, че в казуса по делото пред СРС, дружеството действително не е подало декларацията в законоустановения срок въз основа на доказателствата, по отношение на нарушението съдът е приел, че същото е формално, на просто извършване и за съставомерността му не е необходимо да са настъпили вредни последици. С изтичането на срока, в който декларацията може да бъде подадена и

бездействие от страна на задълженото лице в същия срок, нарушението е довършено, от което и извода, че декларация, подадена след 25.01.2018 г. е извън срока, поради което и подлежи на санкция на основание чл.355, ал.1 КСО.

Касаторът не е ангажирал доказателства за сочените от него касационни основания.

Правна преценка на касационната инстанция:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано за това лице. Разгледана по същество, е основателна поради следното:

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, същото е правилно, но се установи посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал. 1 т. 1 НПК – нарушение на закона.

Основателно е възражението в касационната жалба, за неправилност на преценката на въззивния съд за законосъобразното издаване на АУАН и НП. И в двата акта на първо място действително липсват мотиви - фактически основания за извършено нарушение, изразяващо се в неподаване на декларация по чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005г. на министерство на финансите - отменена с § 4 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица - ДВ, бр. 1 от 3 януари 2019 г., в сила от 03.01.2020 г. В новата правна уредба се съдържа идентично задължение за подаване на декларация образец 6 - по чл.4, ал.3, поради което не е налице по-благоприятен режим и основание за прилагане на чл.3, ал.2 ЗАНН.

В НП и АУАН е посочено бланкетно, че дружеството касатор в качеството му на „осигурител и работодател по чл.5, ал.1 КСО“ не е подало в компетентната териториална дирекция на НАП декларация образец 6 за м. 12.2017г. в установения в разпоредбата на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005г. срок, посочено е, че този срок е до 25.01.2018г.

На първо място, чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: 1. от работодателите, осигурителите и техните клонове и подразделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" - едновременно с подаване на декларация образец № 1. Подаването на последната декларация касае две хипотези в зависимост от начислените или изплатени възнаграждения, като в казуса по делото органът не се позова на нито едната, не става въпрос нито за начислени, нито за изплатени възнаграждения.

В НП е посочено, че по чл.5, ал.1 КСО, дружеството има качеството както на работодател, така и на осигурител. Съгласно обаче последната разпоредба, в редакцията ѝ към м.12.2017г., се посочват само лицата, които имат качеството на осигурител. Така: "Осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица.". Следователно, качеството на работодател е неотнормосимо за възникване на задължението по чл.5, ал.1 КСО.

В казуса по делото липсват данни за задължение на дружеството конкретно за м. 12.2017г. да внася осигурителни вноски за други физически лица от които да се

установи качеството му на осигурител по смисъла на чл.5, ал.1 КСО. Такива данни липсват както в съдържанието на НП, така и в АУАН, липсват и в другите доказателства по административно-наказателната преписка. Няма данни нито за изплатени възнаграждения по трудово правоотношение, нито за такива по гражданско правоотношение, нито за осигурителен доход, който е следвало да бъде деклариран, а видно от чл.4 и чл.6 от КСО, осигурителни вноски се дължат само във връзка с осъществяване на определен вид трудова дейност и върху осигурителен доход, включващ и начислени, но не изплатени възнаграждения. Същи видно от чл.5, ал.2 КСО, осигурителят по смисъла на първата алинея на разпоредбата, не е задължен за самоосигуряващите се лица. Съществуват и категория лица, които при упражняване на трудова дейност не са задължително осигурени - например пенсионерите.

Следва да се посочи, че НП препраща само към АУАН и към протокола за приемане на декларация за м.12.2017г. Обстоятелството, че дружеството подава декларация обр. 6 на конкретна дата, не е достатъчно да се приеме, че е задължено лице по смисъла на чл.5, ал.1 КСО в цитираната редакция. Качеството осигурител възниква по силата на закона, същото е обусловено единствено от задължението по закон за осигурителни вноски за други физически лица, а не от преценката на самото лице дали да подаде декларация образец 6 или не. Именно преценката за възникнало по силата на закона качество на осигурител за дружеството, не е направена в НП, а посоченото, че има качеството на осигурител съставлява правен извод, който не е мотивиран и не може да бъде проверен. Най-малкото в казуса по делото липсва каквато и да е преценка за изплатени или дължими възнаграждения в резултат на осъществена трудова дейност в полза на дружеството за декември 2017г. и от лица по чл.4 КСО, които лица по силата на последната разпоредба са осигурени.

По горните съображения, доводът в касационната жалба, че в НП и в АУАН липсват мотиви за състав на нарушение по чл.3, ал.3 т.1 от Наредба Н-8 /29.12.2005г. е основателен. Допуснато е нарушение на чл. 57, т.5 ЗАНН относно задължителното съдържание на постановлението: „описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават;“. Нарушението е съществено, тъй като засяга пряко правото на защита на наказаното лице от една страна, а липсата на каквито и да са фактически обстоятелства относно качеството на лицето по чл.5, ал.1 КСО, е пречка и да бъде преценено дали действително неподаването на декларацията е съставомерно.

Следователно, тъй като от данните в АУАН и НП не може да се направи обоснован извод, че действително дружеството е имало качеството на осигурител по чл.5, ал.1 КСО и за него е възникнало задължение за месец декември 2017г. да подаде декларация образец 6 в срока по чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005г. - отменена, неправилно с процесното НП е ангажирана отговорността му за нарушение на последната разпоредба и приложена санкцията по чл.355, ал.1 КСО.

Предвид изложеното, налице е касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК - неправилно приложение на закона при постановяване на оспореното по делото решение, с оглед на което касационната инстанция следва да постанови отмяната на съдебното решение и на НП.

Водим от горното, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.04.2020 г. на СРС, НО, 114-ти състав по нахд 20837 / 2018 г.
и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление Наказателно постановление № 373447- F424860
от 07.11.2018г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на НАП- С., с което на
„ТЪКАННА БАНКА

ОСТЕОЦЕНТЪР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] на основание чл.355, ал.1 от КСО е
наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лв.
за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. - отменена.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2